

lener den med, drages fra, maa man indrømme, at det vanskelige Problem, at fremstille Satsforme ved mekaniske Hjælpemidler, er tilfredsstillende løst, og der hører ingen Spaadomsgave til for at sige, at Satsstøbningsmaskinen i en ikke fjern Fremtid paa et meget væsentligt Omraade vil hidføre en Omformning af Vilkaarene for Satsens Fremstilling. En »Linotype«, til hvilken der haves flere Matricemagasiner med forskellige Skriftstørrelser og omstillelige Støbeinstrumenter, paatager sig al Slags Bogsats lige fra den mest skære til lette tabellariske Opstillinger og udfører Arbejdet med en Nøjagtighed og Hurtighed, der intet lader tilbage at ønske. Den kan med de foran nævnte særlige Indretninger udføre Sats paa alle Keglestørrelser indtil Korpus, med forskellig Skydning mellem Linierne og paa alle Formatbredder inden for 30 Cicero, og Omforandringen tager ikke mere Tid, end Haandsætteren bruger til at skifte Kasse og justere sin Vinkelhage paa et andet Format. En øvet Maskinsætter kan præstere et tre Gange større Kvantum fejlfri Sats end en dygtig Haandsætter formaar i det samme Tidsrum. Men der forlanges tydeligt og korrekt skrevet Manuskript; alle de Forfattere, der nu ved Gengivelsen af deres sjuskede og utydelige Manuskripter, med deres ofte mangelfulde Interpunktion og mærkelige Retskrivningsmaader gøre alt for sikker Regning paa Sætterens Velvilje, maa fremtidig lade deres litterære Arbejder gennemgaa en kritisk Revision, inden de aflevere dem til Bogtrykkeren. Thi smaa Korrekturændringer som Indbrydningen af et Komma eller Forandringen af et enkelt Bogstav i en Linie vil i Maskinsats koste lige saa meget som Omskrivning af hele Linien.

MODERNE HÆFTNING

I et Dagblad klagede en Indsender forleden over Omslagsbøgers mangelfulde Hæftning. Det maa indrømmes, at det er kedeligt og utilbørligt, at en ny Bog falder fra hinanden i flere Dele, mens man læser den; men der er en anden og værre Ulempe, som hænger sammen med denne, nemlig Arkenes daarlige Falsning. Man vil i de sidste Par Aar have bemærket, at Arkene i ikke saa faa Bøger og Hæfteskrifter ere mere unøjagtigt falsede nu end tidligere. Kolumnerne staa skævt mod hinanden, og hele Bogen faar derved et daarligt Udseende. Ganske vist kan Bogbinderen før den endelige Indbinding rette noget paa Falsningen, men derved fremkommer Læg og Huller, som misklæde den færdige Bog. Før vare selv ordinære danske Bøger altid hæderligt behandlede, hvad Falsningen angaar, i Modsætning til tilsvarende udenlandske Bøger. Grunden til Tilbagegangen viser sig at stamme fra Indførelsen af kombinerede False- og Hæftemaskiner i de større Bogbinderier og Mangel paa Samarbejde mellem Bogtrykkerierne og disse Maskiner. Skønt næsten alle Bogtrykkerpresser til Bogarbejde have automatisk virkende Knive, der ved Trykningen kunne skære Dobbeltarkene over, bruges disse hyppigst ikke. Bogbinderen faar Arbejdet udleveret som Dobbeltark, og da disse ikke kunne stødes lige og overskæres paa Beskæremaskine, maa han bukke Oplaget i tykke Læg og skære over med Haandkniv. Det er en Selvfølge, at